

Університетська Думка

ОСВІТА
ДЛЯ СВІТЛА
І СВІТУ!

Виходить з 28 жовтня 1994 року

№5 (429), ТРАВЕНЬ (спецвипуск), 2015 р.

Тернопільський національний економічний університет

*вітає випускників ювілейних років:
1970, 1975, 1980, 1985, 1990, 1995, 2000, 2005!*

Шановні випускники!

Від імені університетської родини радий вітати Вас у стінах Альма-матер. Сьогодні кожен із нас подумки повертається у студентські роки. Не роззубивившись на роздоріжжях долі, пройшовши через випробування часом, ми розуміємо, що навчання в Тернопільському національному економічному університеті – це найкращий та найяскравіший період юності.

Зустріч випускників – одне з найтрепетніших свят у життєписі кожного з нас.

«Людина стає тим, ким є тільки через освіту», – говорив Гегель.

Реалізуючи свої мрії, стверджуючись на професійній та життєвій ниві, Ви не забули студентських друзів, дорогу до рідного університету, де зросли та сформувались як особистості.

Випускники – наш скарб, наша гордість.

Ви – економічна еліта нашої держави, люди високої культури й творчої наснаги, креативні, сміливі, відповідальні. Пишаюся, що ім'я випускника Тернопільського національного економічного університету гідно звучить не лише в Україні, а й у світі. Проте, куди б не занесли Вас вітри долі, Ви залишаєтесь патріотами рідного краю, свого вищого навчального закладу.

Дорогі випускники, пам'ятайте, що ми докладаємо усіх зусиль, аби наші зв'язки міцніли та наповнювалися новим змістом.

Нехай доля тішить Вас своєю прихильністю, а підтримка Альма-матер буде підґрунтям впевненості та запорукою успіху у здійсненні наміченого.

*З повагою ректор ТНЕУ,
доктор економічних наук, професор А.І. Крисоватий*

Студентські роки очима випускників

Невпинно біжать роки. І знову в травні-червні рідна Альма-матер гостинно відчиняє двері для зустрічей своїх випускників ювілейних років. Через формат організації щорічних ювілейних зустрічей ТНЕУ проводить затишні спілкування між випускниками і для випускників. Цього року чекаємо з нетерпінням на зустрічі майже п'яти тисяч випускників 1970, 1975, 1980, 1985, 1990, 1995, 2000 і 2005 років.

Загалом упродовж 20-тироків діяльності Центр працює на встановлення зв'язків з випускниками провів більше 100 ювілейних зустрічей у стінах Альма-матер. Центр вирішує свої завдання у взаємодії з іншими структурними підрозділами ТНЕУ, обласними та місцевими органами влади, профспілками, молодіжними та громадськими організаціями.

Університет пишається і вболіває за кожного випускника, радіє їхнім досягненням і успіхам. Ми радо ділимося інформацією про випускників зі всією університетською громадою. Розуміємо, що в цей день у кожного випускника у глибині душі зацемить за неповторними студентськими роками, за пережитими радісними, веселими, сумними та хвилюючими подіями, за друзями, з якими доводилось прощатися. Шкодуємо, що менше прибуло випускників зі східних областей, Криму... Але знову є можливість відтворити спогади про своє студентське життя, як про найкрасивіший період своєї юності. Очікуємо найсолідніший перший випуск-1970 року!!!, а також випускників інших поколінь за базатогранною географічною ознакою: не тільки з України, а й із США, Канади, Великобританії, Ірландії, Італії, Франції, Іспанії, Португалії, Німеччини, Грузії, Ізраїлю, Швейцарії, Польщі, Чехії...

У 2013 р., за ініціативи випускників створений благодійний фонд „Асоціація випускників ТНЕУ”, місія якого – об'єднати випускників всіх поколінь в одну єдину родину. Час проходить, все навколо змінюється, удосконалюється... Центр працює на встановлення зв'язків з випускниками, за підтримки ректорату, старається доступитися до кожного випускника, запросити на свято (найбільше переживає, контактує з випускниками відповідально за цю ділянку провідний економіст центру Я. Соляк). До проведення цього свята, дійства залучені структурні підрозділи університету, студентський актив, художня самодіяльність, музеї, викладачі, наставники; випускається спеціальна газета „Університетська думка” (головний редактор М. Баліцька).

Всім поколінням випускників бажаємо міцного здоров'я, добра і миру, душевного спокою і успіхів у всіх починаннях. Чекаємо на Вас. Вклонімося порогу рідної Альма-матер.

Зеновій Кривній,
директор Центру працює на встановлення зв'язків з випускниками

45 років тому...

Альма-матер півстоліття впевнено крокує в майбуття...

2015 рік – рік дев'ятої зустрічі перших випускників нашої Альма-матер. 45 років тому 72 молодих спеціалісти-економісти отримали путівку в професійне життя. За ці роки нині Тернопільський національний економічний Університет пройшов декілька рівнів якісного статусного становлення. 1966 – Тернопільське відділення КІНГ, 1971 – ТФЕІ, 1989 – ТІНГ, 1994 – ТАНГ, 2005 – ТДЕУ, 2006 – ТНЕУ. У наступному 2016 році наша Альма-матер святкуватиме 50-річний Ювілей. Повертаючись у студентські роки навчання, з величезною теплотою можна сказати, що якимось зразу, на першому курсі, з перших днів навчання ми стали єдиною сім'єю, оскільки починали будувати наш ВУЗ (тоді це був лише 2-й корпус) з нуля. З ранку навчання, а після обіду заносили в аудиторії перші столи, перші сейфи, перші ліжка в гуртожиток на першому поверсі. Закладались перші традиції студентського життя: перші дискотеки, перший студентський кабачок «12 стільців» типу КВК – директором якого був Валерій Яцюта, перші спортивні змагання, перші туристичні подорожі в Карпати – і все було вперше, вперше, бо ми були першими. Душею найбільшого студентського починання була незабутня, з неймовірним молодечим запалом Юлія Іванівна Фатєєва – викладачка англійської мови, викладачка математики Шевело Анна Сергіївна, Якимів Федір і звісно диРектор відділення Леонід Олексійович Канищенко.

У цьому буремному становленні формувалася і майбутній студентський актив Павло Гурак, Ігор Якобчук та Катерина Саврук (Олійник) – визнані вокальні солісти, Валентина Медін, Галина Титарчук (Кашинева), Ольга Завадинська (Білоус), Валерій Цимбалюк, Віра Іношєва (Паронова), Валерій Яцюта, Євген Познахівський, Анатолій Радванський ну і, звісно, автор допису та багато інших. Наприкінці травня ми знову зустрінемося, щоб згадати молодість, поділитися життєвими радощами та невдачами, порадити один за одного та набратися наснаги і позитивних емоцій на майбутнє.

Для моєї сім'ї Університет став другою домівкою, адже разом з навчанням, науковою і педагогічною роботою моє життя загалом пов'язано з ним майже 40 років. Під час навчання був першим головою студентського профкому, секретарем комітету комсомолу, заснував першу фотолaboratorію, працював у науково-дослідному секторі, у 1989 році супроводжував студентів будівельного заводу ТІНГ у Тюмень. У 1987 році організував, при підтримці ректора О.А. Устенка та за сприяння облдержадміністрації, економічний центр підвищення кваліфікації державних службовців місцевих органів влади. Університет в різні роки закінчили мій син, молодша дочка та найстарша вучка. Тут я став кандидатом економічних наук, тут побачили світ 5 монографій (в т.ч. 2 індивідуально), 7 наукових посібників (з них 3 з грифом МОН), 150 наукових публікацій (в т.ч. 70 у фахових наукових виданнях).

Цікавий шлях пройшли перші випускники, згодом викладачі університету к.е.н, доценти Познахівський Євген, Мельник Віталій, Валентина Волгинська (Олійничук), викладачі Надія Лєськів (Підлужна), Теодозія Синишина (Даниленко), в КНЕУ доцент Яцюта Валерій, канд. екон. наук, доцент Ольга Завадинська (Білоус) створила приватний ВУЗ «Економіка і підприємництво» і наразі в Рівному в національному університеті водного господарства та природоохоронного управління працює к.ю.н., професор, академік, заслужений юрист України, генерал-лейтенант, учасник війни в Афганістані, нагороджений багатьма орденами і медалями СРСР і України (більше 30) і т.д і т.п., директор навчально-наукового інституту права Цимбалюк Валерій.

Кожен вчитель, якщо він педагог, радіє з того, що його учні досягли більшого... Горджуся, що нині ректором ТНЕУ став мій учень д.е.н., професор Андрій Ігоревич Крисоватий, кафедрі обліку в державному секторі економіки та сфері послуг очолює д.е.н., професор Михайло Романович Лучко, директором Центру працює на встановлення зв'язків з випускниками став Зеновій Кривній.

Сьогодні ми, перші випускники, за станом роботи – пенсіонери, за плечима у нас – дороги життя, посміли наші скроні, змужніли обличчя, але за станом душі ми – такі ж юнаки і юнки. Кожній людині доля прописує її особистий алгоритм життя. Так, на жаль, не зможуть сьогодні прийти на зустріч ті, хто передчасно вирушив у дорогу за межу, з якої нема вороття. Дехто із наших колег, з якими ми майже зріднилися, залишили по собі тихий смуток неоправданної втрати та світлі спогади в наших серцях – це Віктор Гуранков, Мирослав Груб'як, Микола Маслай, Петро Солтис, Галина Пархоноук, Анатолій Цюпко, Микола Сугай та незабутня Юлія Іванівна Фатєєва. Світла їм пам'ять!!!

Ті з нас, хто отримав направлення на роботу в Тернопіль чи в Тернопільській області (в ті часи було й таке), проглядаючи час від часу телепередачу ТВ-4 «Твоя калейдоскоп подій», не можуть не радіти і повідомляти нашим братам і сестрам по науці про досягнення і успіхи, які, крок за кроком, здобуває наша Альма-матер, перетворившись на провідний вчн Західної України, знаний не лише в Україні, а й, без перебільшення, у Європі і навіть у Сполучених Штатах Америки.

Тернопільський національний економічний університет впевнено крокує у майбутнє, і я бажаю нашій Альма-матер бути не тільки знаним вищим навчальним закладом, а й стати в майбутньому провідним класичним науковим центром України, з сучасними лабораторіями, актуальними темами дослідження, відомими вченими і випускниками-професіоналами (такими як хакер Ковальчук), яких визнає науковий світ!

Вперед, ТНЕУ, – в майбутнє!

Валентин Смирчинський – доктор філософії з економіки, к.е.н., доцент, випускник 1970 року Тернопільського факультету Київського інституту народного господарства

40 років тому...

Щасливі студентські роки дали нам пунівку в доросле життя...

Час летить: не стишують стрімкого лету роки, дні повняються подіями, мов ріки навесні, а доля невблаганно вносить свої корективи й мережить сторінку за сторінкою книгу буття...

Минуло 40 років відтоді, як ми, випускники Тернопільського фінансово-економічного інституту, покинули стіни рідної Альма-матер і вирушили у самостійне життя. Гордимось, що саме у нашому випуску навчався сильний духом студент Сергій Юрій, доля якого була тісно переплетена із рідним інститутом, у якому він у кар'єрному зростанні досяг вершини, обійнявши посаду ректора.

Група 75, у якій навчався С.І. Юрій протягом 1967-1969 рр., була згуртованою, відрізнялася активністю у громадському житті інституту, проводила цікаві заходи, які прикрашали життя студентів, позитивно впливали на якість навчання та трудову дисципліну, внаслідок чого більшість випускників стали керівниками високого рангу.

Зарахованих на навчання студентів першого курсу факультету розділили на 7 груп, внаслідок чого С.І. Юрій був зарахований до групи Ф-17. Його одногрупниками були С. Бабич, В. Блажейчук, Н. Вітко, З. Гуменюк, В. Дем'янишин, Л. Ейсмонт, Д. Кіпчик, М. Мац, Н. Міщук, В. Налужний, Н. Ониськів, Н. Слободян, Н. Ткачук, М. Цюприк, Н. Швид. Наказом ректора інституту старостою було призначено Н. Ткачук, яка пронесла цю пошу до закінчення навчального закладу.

Студенти-першокурсники, у тому числі й Сергій, зібралися в колишньому актовому залі (тепер аудиторія 3405). Такі різні між собою, і водночас – такі єдині у прагненні вчитися, здобути вищу освіту. Було 31 серпня 1971 року. За вікном – світла, тепла, сонячна днина. На сцені – людина, якій юнаки і юнки довірили своє майбутнє – декан фінансово-економічного факультету Володимир Павлович Вихрущ. Дехто – на кілька років, на час навчання... Дехто – на все життя. Тоді, 31 серпня, хто би міг подумати: те, що сказав Володимир Павлович, збудеться – Сергій Юрій став не лише деканом, а й ректором!

В.П. Вихрущ одразу дав зрозуміти студентам, що жодного спуску не буде: прийшов учитися – вчися, не хочеш – не заважай іншим. Він, ознайомившись попередньо з документами Сергія, запропонував студентові стати секретарем комсомольської організації курсу. Ровесники одногласно підтримали пропозицію. Юнак вже з першого курсу взяв на себе велику відповідальність, адже секретар комсомольської організації повинен був встигати у навчання, бездоганно поводитися, бути взірцем для інших.

Займаючись громадською роботою, С.І. Юрій був активним дописувачем газет «Ровесник» та «Вільне життя». Чотири щасливі студентські роки вмістили і наполегливе навчання, і турботи комсорга курсу, і спілкування з авторитетними наставниками.

Наставником групи, в якій навчався Сергій, був к.е.н., доцент О.І. Шинкарук, який свого часу сказав, що в студентські роки Сергія Юрія завжди відрізняла від інших особлива вдумливість, скромність і толерантність.

Структурним підрозділом інституту був обласний факультет журналістики, куратором якого став тодішній редактор «Вільного життя» Микола Павлович Костенко. Організаторами журналістських матеріалів були С.І. Юрій, В.Г. Дем'янишин, М.С. Клапків, М.І. Мац та інші.

Враховуючи відмінне навчання, активну, самовіддану громадську та науково-

На фото - випускники 1975 р. Сергій Юрій і Віктор Ющенко зі своїм ректором Леонідом Олексійовичем Каніщенком у нововідкритій бібліотеці електронних ресурсів ТНЕУ

ВІВАТ, УНІВЕРСИТЕТ!

Минуло вже немало літ.
А в серці – Університет.
Як ми пішли в життя, у світ.
А в серці – Університет.
Віват, віват, віват, віват
Тернопіль й Університет,
Ви стали нашої життя
Прекрасною поемою.

Приспів:
Тернопіль – наша юність,
наш – незабутній край.
Сесія, стара кав'ярня. На світанку – чай...
Юнацькі сподівання – на здійснення всіх мрій.
Чари першого кохання і перший суховій...

Тепер студенти інші тут
Гуляють, мріють парами.
Тепер – вони, раніше – ми
Стрічалися з коханими.
Не забувайте ви ніколи
Тернопільський студентський вальс,
І ваша молодість й кохання
завжди обійматимуть вас.

Всього найкращого.

Анатолій Ядловський,
випускник 1975 р., група БП-46

На фото - випускники 1975 р., серед яких Сергій Юрій і Василь Дем'янишин

дослідну діяльність Сергія Ілліча, деканат факультету з великим задоволенням подав керівництву інституту клопотання про призначення йому Ленінської стипендії, яка, на той час, була вагомою винагородою не лише матеріальною.

Інститут Сергія Юрія закінчив з відзнакою і був направлений на роботу викладачем кафедри грошового обігу та рекомендований державною екзаменаційною комісією на навчання в аспірантурі.

Кандидат економічних наук, доктор економічних наук, професор... Ще зі студентських років наукова робота та організаційні здібності Сергія Юрія допомогли йому зійти на високий щабель – ректора потужного Тернопільського національного економічного університету, а молодеча енергія та зріла мудрість завжди супроводжували його.

Шкода, що так швидко обірвалося життя такої працюючої і легендарної особистості, як С.І. Юрій, який житиме у віках своїми науковими працями, творчими здобутками і талановитими учнями.

Василь Дем'янишин, д.е.н.,
професор кафедри фінансів ТНЕУ

35 років тому...

СТУДЕНТСТВА НЕПОВТОРНА ЗОЛОТА ПОРА...

На фото - урочиста мить відкриття бібліотеки електронних ресерсів у ТНЕУ: святкову стрічку перерізають Л.О.Каніщенко, В.А.Ющенко, С.І.Юрій

Фоторозповіді...

Весна 2015 року нагадала мені весну 1980, коли, здавалося, уся природа ззеленіла і розквітла водночас, вшпелено крокуючи по землі.

35 років тому і ми – випускники Тернопільського фінансово-економічного інституту – були такими ж юними, самовпевненими і цілеспрямованими, як цьогорічна весна і нинішні випускники Тернопільського національного економічного університету, котрі стоять на порозі вибору життєвої стежини. Перевага лише у тому, що ми – тоді єдині на весь колишній Радянський союз – отримали дипломи за спеціалізацією облік в будівництві (3 групи) і розуміли, що держава покладає на нас великі надії, адже ми всі навчалися за державним замовленням. Кожен випускник був направлений на роботу як молодий спеціаліст. Ми роз'їхалися по всій Україні, включаючи АР Крим; чимало моїх ровесників потрапили до Прибалтики, в Білорусь, в Казахстан, Росію...

Вручення дипломів відбулося в надзвичайно урочистій обстановці: переповнена актовий зала, жива музика, яку дарував нам духовий оркестр інституту, усмішки і слізи: радості, що стали дорослими, смутку – адже покидали рідний інститут, улюблених викладачів, друзів, з якими навчалися, виконували наукові роботи, брали участь у художній самодіяльності інституту, їздили в будівельні заони; допомагали збирати врожаї у віддаленому Борщівському районі Тернопільської області; організували дозвілля навіть у кімнатах гуртожитку, куди я частенько заходив до своїх друзів; а ще ми їздили на екскурсії до Бреста, в Одесу...

Родзинкою свята було те, що найкращим випускникам дипломи з відзнакою вручав особисто ректор Петро Данилович Гуменюк, адже усім іншим дипломи вручав декан Володимир Васильович Турів.

Я гордий з того, що мене у доросле життя благословив ректор, що, водночас, поклало неабияку відповідальність за виявлену довіру, адже частини «червонодипломників» випускві кафедрі і деканати пропонували залишатися працювати в інституті на науковій та педагогічній роботі. Із нашого випуску залишився нині – світлої пам'яті Ггор Жуковський. Я не одразу після навчання почав працювати в інституті, а згодом – спочатку попрацювавши заступником головного бухгалтера камбінату виробничих підприємств тресту «Чернівцібуд» та відслуживши в армії. До речі, служба в армії була справою честі кожного юнака. Я служив в Туркменістанському військовому окрузі (м. Самарканд) шість місяців курсантом, а потім – один рік інструктором з підготовки фахівців у військовій навчальній частині з обслуговування військової техніки ПВС, що використовувалася в бойових діях на території Афганістану.

Після служби в армії, взявши відкріплення на попередньому місці роботи, повернувся до рідного вищого навчального закладу. Починав свою діяльність з посади економіста НДЧ.

У 1989 році закінчив аспірантуру у Київському інституті народного господарства (нині – КНЕУ) і захистив кандидатську дисертацію на тему: «Облік і аналіз витрат на технічне переозброєння і реконструкцію підприємств». У 2007 році – уже на засіданні спеціалізованої вченої ради рідної Алма-матер я захистив докторську дисертацію на тему: «Внутрішньогосподарський облік в будівництві: методологія та організація». Науково консультував мене д.е.н., професор Б.М.Литвин – якого, уже, на жаль, сьогодні нема серед нас.

У 2002 році очолив кафедру обліку і аудиту в інвестиційній сфері, яка згодом об'єднувалася з іншими кафедрами і перейменувалася. Сьогодні це кафедра обліку у виробничій сфері. Вимоги Закону України «Про вищу освіту» призвели до змін у керівництві кафедри, і я, обіймаючи посаду проректора з наукової роботи ТНЕУ, вимушений був передати повноваження своїм наступникам.

35 років злетіли майже непомітно... Частю згадую одноклассників, однокурсників, ровесників... І коли, читаючи лекції студентам, які вручили свою долю Тернопільському національному економічному університету та обрали спеціальність «Облік і аудит», бачу знайомі очі, розумію, що це вже діти моїх однокурсників продовжують справу своїх батьків. Як, до прикладу, син Мирослава Харчук – Супрун Олег, син Олі Синиці – Дубчак Роман. А син Олі Кикіш – Стець Володимир не лише навчався у нашому університеті, а й працював тривалий час викладачем на нашій кафедрі. До речі, його дуже любили і викладачі, і студенти...

Задуючи студентські роки нашої групи ББ-42, почуваво себе юним та мрійливим, як тоді, коли здавалося, що весь світ належить тобі, що попереду у тебе – ціле життя. Щось збулося, а деякі мрії були наївними і добре, що вони не здійснилися...

Робота на посаді проректора з наукової роботи, голови спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських і докторських дисертацій Тернопільського національного економічного університету дуже відповідальна і забирає багато часу та зусиль. Але з упевненістю можна сказати, що коли займаєшся улюбленою справою, – тоді у твоєму житті все гаразд, і ти все встигаєш, ще й час залишається на спогади про юні роки такої неповторної золоті пори, яка називається студентською...

Студент групи ББ-42
Зеновій Задорожний, д.е.н., професор,
проректор з наукової роботи ТНЕУ

30 років тому...**Думки випускників завжди повертаються до рідного міста, до рідного інституту...**

Проминуло 30 років від одержання омріяного диплома економіста. І все частіше виникає бажання повернутися у минуле, де залишено багато незабутніх і хвилюючих моментів. Тернопільський фінансово-економічний інститут, а сьогодні Тернопільський національний економічний університет, викликає у нас, його випускників, найкращі спогади, які так приємно пережити знову і знову. Рідні стіни навіки залишаються у пам'яті, адже тут промайнули найкращі роки життя – роки безтурботного юнацтва, з усіма радостями та розчаруваннями, відкриттями та поразками. І чим далі від нас студентські роки, тим теплішими і ціннішими стають спогади про перший День студента, першу стипендію, сесію, перший захист.

Недавно і в той же час, так давно ми слухали лекції, зубрили слова з англійської мови, розв'язували задачі, штурмували з кавою по ночах грубесні підручники перед іспитами, а це конспектували праці класиків марксизму-ленінізму... Професійна, насичена організація навчального процесу і постійна підтримка викладачів дозволили отримати ті знання та навички, які допомагають нам сьогодні вирішувати проблеми та приймати правильні рішення в складних і непередбачуваних ситуаціях.

Як і, напевно, кожен першокурсник, я була вражена атмосферою, яка панувала в інституті. Я ніколи не забуду конференції, свята, концерти, трудові десанти і всі заходи, які проходили в ТФЕІ, завдяки їм наше життя було насичене подіями, ми відчували свою приналежність до єдиної родини, формували свою моральність, вчилися бути не байдужими... І просто чудово проводили час!!! По-різному склалося життя кожного із нас. Кожен з нас, незалежно від віку, має свою історію та свої спогади. Але спільними для нас залишаються відчуття атмосфери юності, міцної дружби, підтримки, теплоти, які завжди панували в ТФЕІ протягом всіх років навчання. Хочу зазначити, що не тільки впродовж навчання, а й після закінчення вишу ми вже 30 років постійно спілкуємось між собою, дружимо родинами, зустрічаємось, допомагаємо один одному та з приємністю задуємо наші найкращі студентські роки. Студентська дружба – це на все життя. Саме наша Alma Mater, окрім серйозного алгоритму життя, досвіду та знань, дала нам найкращих друзів.

Життя розкидало випускників 1985 року по усій країні, хтось опинився і за її межами. Вони досягли різних професійних, наукових або творчих висот, але можна не сумніватися, що кожен з глибини душі зберіг вірність Alma-mater і найкращі спогади про чудові роки студентської юності, про дружбу, яка тоді зародилася, а у деякого й перше кохання...

Ніколи не забуду свою групу ОП-42 – наш маленький світ був побудований на взаємоповазі, взаємній підтримці, щирій і відданій дружбі.

Я пишу про Вас і Вашими сьогодинніми досягненнями, мої дорогі одногрупники!

І не має значення, де випускники сьогодні, їхні думки повертаються до рідного міста, до рідної Alma-mater. І навіть зараз, через тридцять років, коли заходять в стіни «Alma-mater» – переживаєш ті ж почуття... Почуття хвилювання і гордості за свій ВНЗ.

Так склалося, що з нашим взаєм пов'язана і моя професія, і все моє життя. Завдяки тобі, мій університете, я відчула в собі впевненість, знайшла свою дорогу, що дійсно була різким поворотом у моєму житті, про який я навіть і не мріяла! Приємно сьогодні у стінах університету зустрічати друзів, бачити знайомих, дізнатися, як склалося їхнє життя. Більшість із випускників університету – це успішні люди: професори, кандидати наук, підприємці, державні службовці. А це високий показник, який свідчить про те, що навчальний заклад дав нам чудову наукову базу та поштовх у майбутнє. А для мене фундаментом знань, отриманих за період навчання, назавжди став міцною опорою для подальшого особистісного та професійного розвитку. І, ось, коли я вже не перший рік працюю в ньому, з впевненістю можу сказати, що ТНЕУ не зраджує своїм традиціям та продовжує залишатись одним з найкращих вищих навчальних закладів міста Тернополя. Мені випала можливість висловити подяку рідному Університету за можливість повернутись назад у часі завдяки спогадам про студентські роки. З роками все більше цінуєш те, що отримано, тому низький уклін викладачам, які так багато зробили для нас за роки нашого навчання.

І сьогодні, через 30 років після випускного, хочеться повторювати і повторювати „Дякую ALMA-MATER!” За все! Я пам'ятаю кожного із тих, хто мене вчив, і Слава Богу, що є ще дехто із викладачів, кому можу сказати ці слова особисто. Сподіваюсь, що своїм життям шляхом, я не підвела тебе, ALMA-MATER!

Тетяна Смачило (Ференц), випускниця 1985 року (група ОП-42)

Низький уклін тобі, Alma-mater!

*Якщо ви будете плати на рік – посійте зернину,
якщо на десять років – посадіть дерево,
якщо на сто років – навчіть людей...
Якщо ви коли-небудь посієте зернину –
то зберете один врожай, а якщо навчите
людей – то зберете сотню врожаїв.
Народна мудрість, 551-479 рр. до н.е.*

У кожного з нас є своя маленька батьківщина – місце де ми народилися, де пройшло наше дитинство і юність, де ми зростали і мужніли, де ставали людьми. І в повсякденній своїй молитві ми з глибокою вдячністю задуємо своїх батьків, які дали нам життя, виховали нас в дусі християнської моралі – любові до ближнього, любові до України.

І без сумніву, нас вабить туди щось надзвичайно дороге, надзвичайно приємне і цілкомітне задоволення – наше минуле.

І знову, і знову ми повертаємось на батьківський поріг, повертаємось в те далеке і безтурботне минуле, коли день тривав немов рік, а тиждень – як вічність...

...Той довгоочікуваний день для нас і наших батьків настав 1 вересня 1981 року. На майданчику біля Тернопільського фінансово-економічного інституту було святково і габірно, тривожно і весело – це розпочиналася нова сторінка життєвої книги ще 650 студентів – новоприбулих до нашої Alma Mater. Із цікавістю, натхненням, відвагою, а проте і з неабияким хвилюванням переступили ми поріг аудиторії 405, тодішньої актовий зали, де слухали першу в нашому студентському житті лекцію.

Так, це все було тоді, в далекому 1981 році, і все було вперше: перші перемоги і невдачі, перші радощі і розчарування, вперше пригоріла картопля і пересолений суп, перші п'ятірки і перші двійки...

І так день за днем гартувалась і мужніла наша студентська родина. Кожен із нас робив свій маленький, але такий важливий внесок в історію Alma Mater. Значними здобутками у навчанні чи науково-дослідній роботі, в спорті чи художній самодіяльності ми примножували славу та визнання нашого рідного інституту.

Сьогодні ми з особливим душевним щемом душі задуємо ті воістину щасливі дні – наші студентські роки. З великою шанною та вдячністю задуємо наших викладачів і схилимо перед ними наші сиві голови.

Спасибі Вам дорогі наші наставники!

Спасибі Вам за те, що вели нас чотири роки в невідому країну знань, за те, що весь свій час і душу віддавали нам – студентам, за те що були і сьогодні залишаєтесь поруч з нами. Дай Боже Вам міцного здоров'я, довгих років життя, мирного неба над головою і многая, многая літа!

Ще сьогодні хочеться згадати тих, хто не дожив до сьогоднішнього дня... Згадати усіх наших викладачів та однокурсників... Вічна Вам пам'ять!

Тридцять років минуло після закінчення навчання в Тернопільському фінансово-економічному інституті. І ми знову на цьому майданчику, випускники 1985 року, керівники і бізнесмени, науковці і політики, батьки і матері, бабусі і дідуся.

Ми зустрілися через тридцять років, аби віддати Тобі шану, засвідчити свою повагу і любов, висловити вдячність і побажання йти далі, наша Alma Mater!

Вівам Alma Mater! Вівам Університет!

Василь Мартинюк,
випускник ТФЕІ, 1985 р.

Ми всі успішні, бо ми - випускники нашого Університету!

Жити потрібно так, немов ти завжди на найголовнішому своєму завданні і доля світу вирішується саме зараз, саме тобою і саме в цій точці простору.
Анхель де Куат

Минуло 20 років як наша група – «міжнародні фінанси» у 1995 році

закінчила Тернопільський національний економічний університет, тоді ще Тернопільську академію народного господарства. Це досить великий відрізок часу, впродовж якого ми стверджувалися професійно, влаштовували особисте життя, набували нові знання та вміння. Але найголовніше – зберігали настанови наших мудрих вчителів, спогади про цікаві студентські роки та нашу дружбу. За цей час довелося пережити і біль втрат.

Найперше, хотілося б відзначити, що наша група була особливою, можна сказати, пілотним проектом д.е.н., професора Сергія Ілліча Юрія, який не просто йшов у ногу з часом, а випереджав його. Ще в 1991 році Сергій Ілліч відчував значимість і перспективу розвитку міжнародних фінансів. Він бачив майбутнє України у глобальній економіці, а тому і розпочав підготовку фахівців професійного спрямування «міжнародні валютно-фінансові та кредитні відносини». Для цього на факультеті фінансів була створена окрема кафедра міжнародних фінансів. Для нас він був не тільки мудрим наставником, але і турботливим батьком, бо переживав за долю кожного. А нашим куратором став молодий, симпатичний та дуже перспективний Андрій Ігорович Крисоватий, сьогодні д.е.н., професор, ректор нашого Університету. Саме тоді Андрій Ігорович не тільки креативно підходив до викладання дисциплін фахового спрямування, але навчав працювати з людьми. Мені надзвичайно приємно, що як і 20 років тому, так і сьогодні Андрій Ігорович залишається для нас авторитетним наставником і товаришем.

Кожен із нас з вдячністю згадує лекції Сергія Ілліча Юрія, Андрія Ігоровича Крисоватого, Зоряни Орестівни Луцишин, Анни Олексіївни Булавської, Андрія Антоновича Флісака, Володимира Леонідовича Андрущенка, Людмили Михайлівни Беззубенко, Леоніда Олександровича Желюка, Михайла Романовича Лучка, Федора Павловича Якімова, Людмили Іванівни Лебединської, покійних Ігора Володимировича Зятковського, Олександра Григоровича Баб'яка. Нашу значимість, як майбутніх фахівців, ми відчували, коли до нас запрошували читати лекції зарубіжних науковців та практиків. Надзвичайно приємно, що на вручення дипломів до нас приїхали керівництво першої на той час в Україні фінансово-промислової групи та голова НБУ Віктор Андрійович Ющенко. Сьогодні я з впевненістю можу сказати, що нас вчили бути успішними, не боятися ризикувати, постійно самовдосконалюватися. Частина з нас пішла професійною стежиною, а частина залишилася працювати у вузі і зростати у науковій сфері. Я пишаюся тим, що випускники нашої групи сьогодні блискучі бізнесмени, управлінці, науковці, керівники банків, державні посадові особи, фінансисти, директори підприємств, які працюють не тільки в Україні, а й за кордоном. Але найголовніше – ми залишилися вдячними професорам, доцентам, викладачам Університету, які працювали з нами та ділилися своїми знаннями. Хочеться щиро побажати їм міцного здоров'я, зростання їх наукових шкіл, а нашому Університету, попри всі труднощі сьогодення, процвітання!

Староста групи міжнародні фінанси Тетяна Желюк, д.е.н., професор, професор кафедри державного і муніципального управління

Інформаційні системи в менеджменті стали нашою спеціальністю

На фото - Bogazici University (Богазіці університет), Стамбул, Турція, 1998 рік, участь у IEEE Student Branch Congress

На фото - ми піднялися на г. Говерлу (група ICM-41, 1999 рік)

На фото (вгорі) - Eindhoven University of Technology (Технологічний університет Ейндговена), Ейндговен, Нідерланди, 2000 рік, візит до компанії ASMI; (внизу) - Тернопільський національний економічний університет, аудиторія 2301, 2000 рік, група ICM-51: після складання державного іспиту.

Світлина із домашнього архіву випускника ТНЕУ 2000 р., група (Інформаційні системи в менеджменті) ICM-51, Олега Адамів, проректора з науково-педагогічної роботи (міжнародна та інформаційна діяльність)

№5 (429), травень-2015 р.

Остання пара групи ОПМ-51...

На фото (вгорі) – наші викладачі кафедри обліку у виробничій сфері: Богач А.Г., Михайлишин Н.П., Микитюк Н.Я., Пушкар М.С., Альошина Т.Г., Гудзь Н.В., Ярошук С.В., Панасюк В.М., Павликівська О.І., Тесля Г.В.; внизу – наша група.

Світлина із домашнього архіву випускниці факультету обліку і аудиту Зарудної Наталії, ст. викладача кафедри обліку у виробничій сфері

Незабутні студентські роки...

Навчання в інституті забирало багато часу, а між парами ми гуляли у скверіку біля Тернопільського драматичного театру - 25.03.2005 р. (внизу - зліва направо) Радкевич Віталій, Безділь Олег, Зварич Роман; у вільний час ми гостювали у Юри Хацановського (вгорі - зліва направо): Ахмедов Павло, Восводін Олександр, Безділь Олег.

Фото із домашнього архіву Олега Безділя, випускника 2005 р. інституту міжнародного бізнесу і менеджменту, група МЕма-51

10 років тому... Тобі, дорогий Університете!!!

Життя іде
і все без
коректур.
І час
летить,
не стишує
галопу...

Ліна Костенко

Здається, лише вчора, так, лише вчора ми - студенти Тернопільського державного економічного університету, але вже сьогодні ми успішні податківці, фінансисти, бухгалтері, економісти. Здається, лише вчора нас вчили мудрості, витримки наші дорогі вчителі, науковці з Великої літери – викладачі нашої рідної *Alma-mater*. 10 років: для когось це лише мить, але це мить, за яку було зроблено дуже багато. Я, Тарас Маршалок, у 2000 році прийшов з с. Тейсарів Львівської області до тепер рідного мені Тернополя. І тут все почалося: Вища математика, Розміщення продуктивних сил, Історія України, Правознавство, Податкова система... Ми були всі такі різні, але водночас такі однакові, бо жили однією метою: зробити нашу країну, рідну Україну, кращою. Наша сила полягала в єдності, наш патріотизм побудований на мудрості наших вчителів. 2004 рік: ми – магістри факультету фінансів, спеціальності оподаткування розпочали боротьбу з неправдою, боротьбу з режимом. Помаранчева революція – найважливіша подія студентського життя. Ми, патріотичні студенти ТДЕУ, стояли, вистояли, перемогли і довели: «Коли ми разом, нас ніхто не переможе!» І знову сесія, іспити, заліки, але вже тоді ми знали: наші Викладачі – це наші друзі.

Остання поїздка в Карпати, купання в гірській річці ранньою весною, співи під акомпанемент гітари. Підготовка до останньої пари, жарти-робота-результат. Плем'я КАПОФІТІВ (команда наших рідних викладачів кафедри податків та фіскальної політики) і плем'я МАФОНІВ (команда магістрів податківців) створили незабутню атмосферу гри, бажання перемогти, атмосферу дружби і тепла. Цей останній дзвінок лунав для нас водночас сумно і дуже радісно: ми вже майже магістри, залишилося дуже мало – лише один крок.

Випускний, як гордо це звучить: ми перші в країні МАГІСТРИ З ОПОДАТКУВАННЯ. Пісні, застілля, тости, слова побажання і настанови на майбутнє. І вони, наші дорогі ВИКЛАДАЧІ – завідувач кафедри, к.е.н., доцент Крисоватий Андрій Ігорович, к.е.н., доцент Десятнюк Оксана Миронівна, к.е.н., доцент Кізіма Андрій Ярославович, к.е.н., доцент Іващук Ірина Олегівна, викладачі Луцик Анатолій Ігорович, Герчаківський Святослав Дем'янович, Сидорович Олена Юрївна, Василевська Галина Василівна, Годованець Олександр Віталійович і наші березини кафедри Наталія Мефодіївна і Надія Миронівна. Так, так, я не помилюся... лише кандидати наук і викладачі, а вже сьогодні РЕКТОР ТНЕУ, д.е.н., професор Андрій Ігорович Крисоватий, директор ННПОТ, д.е.н., професор Десятнюк Оксана Миронівна, декан факультету фінансів Кізіма Андрій Ярославович, завідувач кафедри податків та фіскальної політики, к.е.н., доцент Луцик Анатолій Ігорович, доценти Герчаківський Святослав Дем'янович, Сидорович Олена Юрївна, Василевська Галина Василівна, Годованець Олександр Віталійович і вони, завжди молоді, Наталія Мефодіївна і Надія Миронівна.

2005 - рік, який змінив моє життя. Ми закінчили ВНЗ, розбіглися по всіх кутках нашої України. Однак залишилося зробити найважливіше – обрати місце роботи. ...Мрії збуваються, я – працівник університету: стажист-дослідник, викладач-стажист, викладач, аспірант... Скільки в житті присмних миттєвостей... Я кандидат економічних наук, доцент своєї рідної і доленосної кафедри податків та фіскальної політики найріднішого Тернопільського національного економічного університету, голова Ради молодих вчених. Я – щасливий чоловік і люблячий батько, і все це завдяки йому – такому рідному для мене ТЕРНОПІЛЬСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ ЕКОНОМІЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТУ!!!

Дорогі мої друзі, випускники 2005 року, ласкаво просимо, до рідної Альма-матер!!!

Тарас Маршалок, заступник декана ФФ,
к.е.н., доцент, доцент кафедри податків та фіскальної політики ТНЕУ

...Ти зверни увагу не на вишуканість, а на те, чи мислимо ми благочестиво, на силу висловлених думок визначай смак не по шкаралуні, а по ядру. Григорій СКОВОРОДА

Фоторозповіді про зустрічі минулих літ...

10-річчю зустрічі випускників ІФ

2005 року присвячується!

В'язні замку ІФ -

команда юності, дружби, щасливого і веселого студентського життя!

Тоді ніби існувало два паралельних життя! Перше: пари, навчання, нескінченні лекції, зубріння матеріалу, заліки, іспити, радість, бо здав, канікули й далі наступний рік по такому ж колу... Друге: сцена, звук, світло, репетиції, тексти, зубріння матеріалу, поїздка, потім ще одна, виступ, оплески, сміх у залі, радість, бо перемогли, канікули й далі наступний рік по такому ж колу... І ніби різниця між ними невелика! Але вона Є! Йдеться про «другу паралель», бо для декількох молодих студентів Інституту Фінансів вона набула особливого значення протягом п'яти років навчання у ТАНГУ! І назва цієї паралелі – «В'язні замку ІФ»!

Команда КВН Інституту Фінансів, яка з'явилась після перемоги факультету у конкурсі «Студентська ліра 2000», зібрана тоді Олександром Шашкевичем, відшліфована і доведена до пунтя протягом наступних років Сергієм Прутулою! Остроз, Дубно, Харків, Рівне, Хмельницький...перелік міст, де ми побували, можна продовжувати!

Київ, врешті реєт! Місто-столиця, місто-тріумф, місто нашої найяскравішої, та на жаль, останньої перемоги команди у тому складі, у якому вона була! І не важливо, що ми всеюди лише стали віце-чемпіонами серед студентських команд КВН, програвши дочірній команді 9520 кварталу! Для кожного, тоді, це була перемога – у студентській лізі, перемога над собою, перемога у житті!

Тепер же «В'язні» - це історія! Історія тих молодих хлопак, які щиро вірили і, сподіваюсь, вірять до сих пір у свою дружбу і дорожать нею, незважаючи на відстані! Вона досить цікава і бурхлива, бо тільки заважаючи цій історії кожен з них, напевне, відчув, що таке студентські роки і плече справжнього друга, яке поряд з тобою на сцені, під час пар, поїздок, бійок і нескінченних, присмних та веселих вечірок...)

Напевне, усі ці хлопці повинні були зустрітись, щоб потім, протягом яскравих п'яти років писати цю історію, вкладаючи в її зміст свої найкращі риси, віддаючи кожну хвилину свого життя «В'язням замку ІФ» - команді юності, дружби, команді щасливого і веселого студентського життя!

Влад Волошин

**Університетська
Думка**

Засновник і видавець
Тернопільський Національний
економічний університет

Ресстраційне свідоцтво
ТР №424-24пр від 25.12.2006 р.

Адреса редакції:

46009 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11
+38(0352)47-50-63; +38-067-26-76-493
maria-balitzka@rambler.ru

Головний редактор Марія Баліцька

Фото - Відділ інформації та зв'язків
з громадськістю ТНЕУ

Марія Баліцька - оригінал-макет, верстка, дизайн

Газета виходить з благодійною метою для
безплатного розповсюдження
Тираж 1000 Зам. №5

За зміст і достовірність фактів відповідає автор публікації. Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати схвалені до друку тексти.

При передруку посилання на «Університетську думку» — обов'язкове!